

சிவமயம்

தர்மக்கேணியை பிறப்பிடமாகவும்,
பெரிய பளையை வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட

அமரர் திருமதி பொன்னையா-அன்னலஷ்ம்

அவர்களின்

கற்பகப் பொற்பா மலர்

29-01-2012

தர்மக்கேணியை பிறப்பிடமாகவும்
பெரியபாளையை வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட

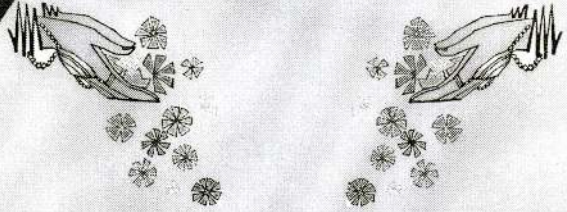
அமரர்

திருமதி பொன்னையா-அன்னலஷ்மி

அவர்களின்

சிறப்புகள் பொற்பா மன்றம்
29-01-2012

சமர்ப்பணம்

அன்பே வடிவமாய்
அகவழுவின் வழிகாட்டியாய்
என்புகுக இன்செயல்
எமக்களித்து எம்மவரின்
குடும்பக் குலவளக்காய்
கூடெராளியாய்ச் சுகம்தந்து
இன்று எம்மைப் பீர்த்து
இறைவன் தளர்ச்சேர
ஏகனீர் விண்ணுலகு
உங்கள் பாதக் கமலங்களுக்கு
எங்கள் அன்புச் சமர்ப்பணம்!

உங்கள் ஆத்யா சாந்தியடைய பிரார்த்திக்கும்,
**கணவர்,
மக்கள்,
மருமக்கள்.**

அமர் திருமதி
பொன்னையா-அன்னலஷ்மி

காப்பியம்

12-06-1937

காப்பியம்

28-12-2011

திதிவெண்பா

கர ஆண்டு மார்கழித் திங்கள் திருவோணத்தில்
பொன்னாளாய் புதனன்று சதுர்த்தி நன்னாளில்
பொன்னையா-அன்னலஷ்மி இவ்வுலகு துறந்து
சிவ்யதமெய்தினாள் மனம் கனிந்து

தோத்திரப் பாடல்கள்

திருச்சிற்றம்பலம்

விநாயகர் காப்பு

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தினிளம்பிறை போலு மெயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே

தேவாரம்

குனித்த புருவமும் கொவ்வைச் செவ்வாயிற் குமிண்சிரிப்பும்
பனித்த சடையும் பவளம்போல் மேனியிற் பால் வெண்ணீறும்
இனித்த முடைய எடுத்தபொற் பாதமுங் காணப்பெற்றால்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவதே இந்த மா நிலத்தே

திருவாசகம்

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே
பொய்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
செம்மையே யாய சிவபுத மளித்த
செல்வமே சிவபெருமானே
இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே

திருவிசைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே! உவப்பிலா ஒன்றே!
உணர்வுசூழ் கடந்ததோர் உணர்வே
தெளிவளர் பளிங்கின் திரண்மணிக் குன்றே!
சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே!
அளிவளர் உள்ளத்து ஆனந்தக் கணியே!
அம்பலம் ஆடரங் காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா- விளம்பே

திருப்பல்லாண்டு

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி அமுதிடப்
பாற்கடல் ஈந்த பிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றி) அருள் செய்தவன்
மன்னிய தில்லை தன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற தில்லைச்
சிறறம்பலமே இடமாகப்
பாலித்து நடட்டம் பயிலவல்லானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே

திருப்புராணம்

உலகெலாமுணர்ந் தோதற் கரியவன்
நிலவுலாவிய நீர்மலி வேணியன்
அலகில் சோதியன் அம்பலத்தாடுவான்
மலர் சிலம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்

திருப்புகழ்

ஏறுமயில் ஏறிவிளைளா யாடுமுகம் ஒன்றே
ஈசருடன் ஞானமொழி பேசுமுகம் ஒன்றே
கூறுமடி யார்கள்வினை தீர்த்த முகம் ஒன்றே
குன்றுருவ வேல்வாங்கி நின்றமுகம் ஒன்றே
மாறுபடு சூரரை வதைத்த முகம் ஒன்றே
வள்ளியை மணம் புணர வந்த முகம் ஒன்றே
ஆறுமுக மானபொருள் நீ அருள(ல்) வேண்டும்
ஆதி அருணாசலம் அமர்ந்த பெருமாளே

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க! மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசு செய்க! குறைவிலா துயிர்கள் வாழ
நான்மறை அறங்கள் ஓங்க! நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்

அமர் திருமதி பொன்னையா-அன்னலஷ்மி அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு

இலங்கைத் திருநாட்டின் பச்சைப் பசே லென விளங்கும் வன்னி மண்ணின் நெல் விளையும் பூமியான தர்மக்கேணியில் வாழ்ந்த மாணிக்கம்-*அண்ணலஷ்மி* தம்பதிகளுக்கு கடைப் புத்திரியாக உதித்தவரே அன்னலஷ்மி ஆவார். இத்தோற்றம் நிகழ்ந்தது 1937ம் ஆண்டு என்க.

இவருடைய சகோதரர்களாக தங்க முத்து, கனகரத்தினம், சேனாதிராசா, குமார சாமி, முத்துத்தம்பி, நடராசா, நல்லதுரை ஆகியோரை அடையப்பெற்று உளம்நனி மகிழ்ந்தார்.

இவர் சிறுவயதில் கல்வி கேள்விகளில் மிக்கவராகவும், ஓர் உத்தமப் பெண்ணுக்குரிய அத்தனை குணங்களும் நிறையப் பெற்ற வராகவும் விளங்கினார். இவர் மங்கைப் பருவம் எய்தியவேளை “*இல்ஹமல்ஹு தல்ஹமன்று*” என்னும் ஓளவைப் பிராட்டியார் வகுத்த இலக்கியத்துக்கு ஒரு இலக்கணம் அமைக்க அவாவினர் பெற்றோர். அவ்வூரிலே பிறந்த தாய் மாமனின் ஒரே மகனான வேலுப்பிள்ளை-பொன்னையாவாம் சைவப் பெருமகனுக்கு அன்னலஷ்மியை 1957ம் ஆண்டு கன்னிகாதானம் செய்து கொடுத்து பேருவகை பூத்தனர் அவர்தம் பெற்றோர். “*கற்புடைய மகளிர்க்குக் கணவனே கண்கண்ட ஷய்வரீ*” என்ற ஆன்றோர் வாக்கு உண்மையென நிறுவுவராயினர். தன் நாயகனைத் தெய்வமென வழிபட்டு அவருக்கான பணிவிடைகளை அன்புடன் புரிவாராயினர். இவ்வாறு

இளம் தம்பதியர் இருவரும் மலரும் மணமும் போலவும், மணியும் ஒலியும்போலவும், அமிழ்தும் சுவையும் போலவும் இணைபிரியாது ஒத்த அன்பும், ஒத்த பண்பும், ஒத்த செயலுமுடையோராய் விளங்குவராயினர்.

இத்தம்பதியினர் இருவரும் மதனும் ரதியும்போல இல்லறப் பூங்காவில் உலாவரும் நாளில்..

“மல்கல மென்ப மனைமடச் சற்றை அதன்

தன்கலன் தன்மக்கட் பேறு” என்ற வள்ளுவன் தந்த இலக்கியத்துக்கு இலக்கணம் அமைப்பாராயினர். தமது மாட்சிமைமிக்க மணவாழ்க்கையை அலங்கரிக்கும் அணிகலன்களாக மூத்த மகனாக நாகநாதனையும், இரண்டாவது மகனாக லோகநாதனையும், மூன்றாவது மகனாக லோகேஸ்வரியையும், நான்காவது மகனாக ஈஸ்வரியையும், ஐந்தாவது மகனாக ஜெகதீஸ்வரியையும், ஆறாவது மகனாக பரமேஸ்வரியையும், ஏழாவது மகனாக குபேந்திரநாதனையும், கடைசியாக சண்முகநாதனையும்(அமரர்) பெற்று அன்புடனும் பண்புடனும் வளர்த்தனர். இப்பிள்ளைகளின் எதிர்கால வளமான வாழ்வுக்குரிய கல்வியையும், நல்லொழுக்கத்தையும் போதித்தனர்.

பருவகாலம் எய்தியதும் மணக்கோலம் காணவிரும்பிய பெற்றோர், தமது இரண்டாவது மகனான லோகநாதனுக்கு அக்காலத்தில் **“ஒதமுதூண் சுவையன் உழுதூண் இனிது”** எனும் முதுமொழியின் உண்மையை உணர்ந்து விவசாயத் தொழிலை மேற்கொண்டிருந்த கண்டாவளை நடராஜாவின் செல்ல மகனான மங்கையதிலகத்தை மனையாளாக்கி மனம்பெரிது உவந்தனர். இவ்விளம் தம்பதியினர் இல்லறமாகிய நல்லறத்தில் இணைந்து கிருத்திகா என்னும் அன்புச் செல்வத்தினை பெற்றனர்.

மூன்றாவது மகனான யோகேஸ்வரியை கைதடியைச் சேர்ந்த ஸ்ரீநிவாசன் என்பவருக்கு மணம் முடித்துக் கொடுத்து மேகலா, ஜெயசீலன் எனும் இரு பேரப்பிள்ளைகளை கண்டு இன்புற்றனர். பேரப்பிள்ளையாம் மேகலா மங்கைப் பருவமடைந்த தும் மயூரன் எனும் இளம் செம்மலுக்கு மணஞ்செய்து கொடுத்து

பூட்டியாக மயூரியையும் கண்டார்.

மகளான ஈஸ்வரி பருவ வயதை அடைந்ததும் எழுதுமட்டு வாளைச் சேர்ந்த ஸ்ரீராமச்சந்திரன் என்பவருக்கு மணம் முடித்துக் கொடுத்தார். இவர்களின் இல்லறத்தின் பயனாக கீர்த்திகன், ஆதித்தியன் என்னும் இரு பேரக குழந்தைகளைப் பெற்று மகிழ்ந்தார்.

தனது ஐந்தாவது மகளாகிய ஜெகதீஸ்வரியை யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த ராஜகுமாருக்கு மணம் முடித்துக் கொடுத்தார். இவர் தனது கடைசி மகளான பரமேஸ்வரிக்கு வரணியூரைச் சேர்ந்த பாரீதரனை துணைவராக்கி, அவர்களின் இல்லறத்தின் பயனாக பாலரதன், பவிசாந்தன், பவிசன், அபிநயா ஆகிய பேரப்பிள்ளைகளைக் கண்டு இன்புற்றார்.

இவர் தமது பேரப்பிள்ளைகளை கண்ணும் கருத்துமாக வளர்ப்பதற்கும் மகளுக்கு உதவிக்காகவும் வாழ்வின் இறுதிக் காலத்தில் வரணியூரிலே கழித்தார். தன்னை அர்ப்பணித்து மகளுக்குரிய அனைத்து பணிவிடைகளையும் செய்து வந்தார்.

தனது ஆசை மகளான குபேந்திரநாதனை இந்துமாகடலில் இலங்கு நல்முத்தென விளங்கி நிற்பது இலங்காபுரி எனும் இணைய தீவாகும். அதன் வடபால் வளம்பல பெற்று இருப்பது யாழ்.குடாநாடு. இந்நாட்டை அழகுசெய்யும் அணிகலன்களாக அமைந்துள்ள பதிகளில் ஒன்றான பலாலியூரைச் சேர்ந்த இராசரத் தினத்தின் மகளான அகிலாண்டேஸ்வரியை மனையாளாக்கி மணம் உவந்தனர்.

இவர் தனது கொடிய நோயின் காரணமாக தற்காலிகமாக கொடிகாமத்தில் வசிக்கும் மகளான ஈஸ்வரியை நாடினார். இவர் தன் தாயை தானும் கணவரும் சேர்ந்து அல்லும் பகலும் கண் விழித்து இறுதிவரை அன்புடனும் பண்புடனும் கவனித்து வந்தார்கள்.

அன்னலஷ்மி தெய்வபக்தி மிக்கவராக, அறத்தி அம்மனைக் குலதெய்வமாகக் கொண்டு வழிபட்டு வந்தார். இவர் வாழ்நாள் முழுவதும் விரதம் நோன்புபவராகவும் விளங்கினார்.

அன்னலஷ்மி அம்மையார் கொடிய நோயின் காரணமாக அல்லல்பட்டிருக்கும்போது தனது கனடாவாழ் மகனான லோகநாதனையும், மருமகனான திலகத்தையும் பார்ப்பதற்கு துடித்தார். கனடாவில் இருந்து அவசரமாக வந்தார்கள். இருந்தபோதும் இவரால் அவர்களின் பேச்சுக் குரலை மட்டுமே கேட்கமுடிந்தது. இத்துடன் அவர் தன் முச்சை திடீரென்று 2011ம் ஆண்டு மார்ச்சு திங்கள் 28ம் நாளில் பிள்ளையார் பெரும் கதை இறுதி விரத நாளில் நிறுத்தி, இம்மண்ணுலக வாழ்வை நீத்து விண்ணுலகெய்தினார். இவர் இன்னும் பலகாலம் எம்மத்தியில் வாழவிடாமல் கொடிய நோய் சதி செய்துவிட்டது. விதி வலிது என்பர். இதை வென்றோர் யாரும் இல்லை. இந்த உடம்பு நிலையற்றது. **“காமமே கீது ஸாமயடர வெறுமீ கரற்றடைத்த ஸாமடர”** என்னும் இந்த உடம்பின் நிலையாமையை வலியுறுத்தி மறைந்துள்ளார்கள் பல அறிஞர்கள். எனவே பிறந்தவர் யாராயினும் இறந்தேயாக வேண்டும். இது உலக நியதியாகிவிட்டது. இந்த நியதியைப் பின்பற்றியே எங்கள் அன்னலஷ்மி அம்மையாரும் இவ்வுலகில் தோன்றி தமக்கு வாழ்க்கைத் துணைவராகக் கிடைத்த பொன்னையா எனும் பெருமகனைத் தெய்வமாகப் பூஜித்து, அவருக்காகப் பணிவிடைகளை நிறைவுறச் செய்து, தமது அருமைப் பிள்ளைகளுடனும், பேரப்பிள்ளைகளுடனும் வாழ்ந்துள்ளார். உறவினர்களுக்கும் வேண்டிய உதவிகளைப் புரிந்து பெறுதற்கரிய இம்மனிதப் பிறவி பெற்றதனால் பயன்களை நயத்து, ஒரு நிறைந்த பூரணமான வாழ்வு வாழ்ந்து மெல்ல மறைந்து விட்டார்.

அவரின் ஆத்மா பூரண சாந்தியடைவதற்கும், அவரின் பிரிவால் துக்க சாகரத்துள் அமிழ்ந்திருக்கும் அன்புப்பிள்ளைகள், மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகள், உற்றார், உறவினர் மனச்சாந்தியடைவதற்கும் எல்லாம் வல்ல இறைவன் நல்லருள் பாலிப்பாராக.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

கணவர் புலம்பல்

கூடித்ன்று பெரியோர்கள் வடிவத்துக்கூற
குனித்து தின்ற விசலிணைத்து மரலையேற்றி
தமயம் கூட்டி தாமதத்தை மறந்து
தக்கோர் முன்னிலையில் தங்க தரணம் பூட்டி
நேடிவந்த என்னைப் பெரியோர் என்ற தரணை
பரவிதரன் திணைத்துப் பரக்கின்றேனோ
பரமமுகமரகச் சென்றதேனோ?
தேடிவந்து உதவிய என் அன்பன் உளற்றே
உன்னை வெந்தணலில் எய்யவிட்டுவிட்டேன்
உருக்கலைத்து வாடுகின்றேன் என்செய்வேன்-தரன்
இந்தரன் இது துக்குமென யார் கண்டார்
எழுத்து தீதம் உன்பினைவ எண்ணுகின்றேன்
நெடித்த மனம் குளிர் ஒரு பிறவதின்ல்
மீண்டும் தம சேர்ந்துவாடி வீத கூட்டாதே!

பிள்ளைகள் துயரம்

பரசும்த எம் அன்புத் தரையே
கண்ணை இமை கரப்பதுபேரல-தரம்
உன்னைக் கடித்தேரம்-ஆனரல்
இன்று தீ தன்வழி சென்று விட்டாயே
எங்கேயோ தீ பேரனரயே-பேரனரம் என்று
எங்க அழுது புலம்புகின்றேரம் அம்மர!

தேற்றுவரை தீ கதைத்த கதைகள்
எல்லரம் நெஞ்சத்தின் எதிர்செய்க்கும் - அம்மர
தேற்றுவரை தீ எய்க்கு செய்த
உதவ் எல்லரம் நெஞ்சத்தின்
எதிர்செய்க்கும் அம்மர! அம்மர!!
உனை இறுத்த கவலையினரல்
நெஞ்சம் உருகப் புலம்புகின்றேரம் அம்மர!

மருமக்கள் புலம்பல்

ஆசை மறியே -உனைக்
கண்பேரல பரதுகரத்தேரம்-எம்
பள்ளைகளை உன் கண்ணுறக்கத்தையுமீ
பரமமல் வளர்த்து விட்டாய்
நடவர்கள் எவ்ரு சென்றாலும் உன்
பொறுப்பில் எம் மனைவீ
பள்ளைகளை ஒப்படைத்து செல்வேரம்-ஆனாலும்
இன்று எம்மை எல்லாம்
தவியாய்த் தவிக்கவிட்டு
சென்றுவிட்டாய் மறியே!

பேரப்பிள்ளைகள் ஏக்கம்

எம் அன்பன் அம்மம்மாவே!
உங்கள் பொன்னான உயிரை
பறிகொடுத்து விட்டு தவியாய்
தவிக்கின்றோம்-அம்மம்மாவே!
இருவு பகல் உறக்கத்தையுமீ மறந்து
எம்மை எல்லாம் பரமமல்
சீரமல் வளர்த்து விட்டாய்
நீ கூப்பிடும்பேரநெல்லாம்
ஊடேரல வந்து என்ன அம்மம்மாவே
என்றிருவேரம் - இன்று
எம்மைவிட்டுப் பிரித்துவிட்டாயே-இன்
எப்பேர உன்னைக் கண்பேரம்
எம் அம்மம்மாவே!

பூட்டி புலம்பல்

என் அன்புப் பட்டியே
நான் கனடாவில் இருந்து உனைப்
படிக்க ஓடேற வந்தேனே
உன் ஸ்தூத பூட்டி என்று
என்னை அணைத்து
பூட்டி பூட்டி என
என் கைகளைக் கெடாஞ்சீ
படித்துடன் தவியாய் பட்டி
நான் கனடா பேசினதும்
எல்லோரையும் தவியாய் தவிக்கவிட்டு
தவியாய்ச் சென்றுவிட்டாய் பட்டி
என்னைப் படிப்பதற்கா இத்தனை நாளுமீ
கடித்திருந்தாய் அன்புப் பட்டியே!

கண்ணீர்த் துளிகள்

ஆசை மறியே ...!
உங்களுக்கு மறைய தேய்
வந்துவிட்டதால்
எம்மையெல்லாம் தவியாய்
தவிக்கவிட்டு சென்றதேனோ மறியே!
நான் உன் ஸ்தூத மருமகனாதலால்
உன் பள்ளைபேரல படிக்கடித்து
வெள்தொடு அனுப்பிவிட்டாய் - இன்று
உனை மறந்த தேய் ஒன்று
வட்டியது என்று அறிந்து
உனைப் படிக்க ஓடேற வந்தேனே
என் மறியே!

எனைப் பரந்தீர்தும்
 எனைவிட்டு சென்றதேனோ
 எனைப் பரக்கவர இத்தனை
 தரளாய் கரத்தீருத்தாய்
 என் அன்பு மறயே!
 தான் இன் யாரை
 மற என்றழைக்க..?

- கனடா மருமகள் -

இனி எங்கே காண்பேன்.....?

என் அன்பு மறயே!
 உங்கள் சீர்த்த முகத்தை-இன்
 எங்கே கண்பேனோ
 உங்கள் அன்பு வரத்தேயை
 எங்கே கேட்பேனோ!
 மருமகளைத் தேடி
 பரசுத்துடன் ஓடி வருவாயே
 மறயின் அன்பு முகம் கண்பது
 பரசுமருமகள் தவிக்கின்றேன்
 தேயின் நெடியின்
 இறுத் தேரத்தல்
 என் பெயர் கூற
 அழைத்தீர்களே மற!
 மறயின் அன்பு வரத்தேயை
 தான் இன் எங்கு கேட்பேன்
 இவ்வுதான் துடிக்கின்றேன் மறயே!

- ஆசை மருமகள் -

பொன்மொழிகள்

- ☞ சிரியதற்கு நேரம் ஒதுக்குங்கள் - அது இதயத்தின் ஓசை.
- ☞ சிந்தியதற்கு நேரம் ஒதுக்குங்கள் - அது சக்தியின் பிறழ்மிடம்.
- ☞ விளையாட நேரம் ஒதுக்குங்கள் - அது இளமையின் இரகசியம்.
- ☞ யடிக்க நேரம் ஒதுக்குங்கள் - அது அறிவின் ஊற்று.
- ☞ நட்புக்கு நேரம் ஒதுக்குங்கள் - அது மகிழ்ச்சிக்கு வழி.
- ☞ உழைக்க நேரம் ஒதுக்குங்கள் - அது வெற்றியின் வழி.

கீரண்பால் அறிவுபெற.....

- ✿ வருவதும் போவதும் இரண்டு - இன்யம், துன்யம்
- ✿ வந்தால் போகாதது இரண்டு - புகழ், பழி
- ✿ போனால் வராதது இரண்டு - மானம், உயிர்
- ✿ தானாக வருவது இரண்டு - இளமை, முப்பு
- ✿ நம்முடன் வருவது இரண்டு - பாவம், புண்ணியம்
- ✿ அடக்க முடியாதது இரண்டு - ஆசை, துக்கம்
- ✿ தவிர்க்க முடியாதது இரண்டு - பசி, தாகம்
- ✿ பிரிக்க முடியாதது இரண்டு - பந்தம், பாசம்
- ✿ அழிவைத் தருவது இரண்டு - பொறாமை, கோபம்
- ✿ எல்லோருக்கும் சமமானது இரண்டு - பிறப்பு, இறப்பு

மூன்றால் முன்னேற.....

- ✦ தவிர்க்க வேண்டியது முன்று - புகைத்தல், குடித்தல், சூதாடல்.
- ✦ அடக்க வேண்டியது முன்று - நாக்கு, கோபம், ஆசை
- ✦ ஒழிக்க வேண்டியது முன்று - திருட்டு, பொய், சோம்பல்
- ✦ காக்க வேண்டியது முன்று - வாக்குறுதி, நட்பு, அன்பு
- ✦ மதிக்க வேண்டியது முன்று - முதியோர், மார்க்கம், சட்டம்
- ✦ போற்ற வேண்டியது முன்று - தைரியம், மனமகிழ்ச்சி, திருப்தி

உ

சீவமயம்

கந்தஷஷ்டி கவசம்

திருச்சிற்றம்பலம்

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம் துன்பம்போம் நெஞ்சில்
பதிப்போர்க்குச் செல்வம் பாலித்துக் - கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையுங்கை கூடும் நிமலர் அருள்கந்தர்
சஷ்டி கவசந் தனை.

குறள்வெண்பா

அமரர் இடர் தீர அமரம் புரிந்த

குமரன் அடி நெஞ்சே குறி

சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்

சிஷ்டருக் குதவுஞ் சொங்கதிர் வேலோன்

பாதம் இரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை

கீதம் பாடக் கிண்கிணி யாட

மையல் நடனஞ்செயும் மயில்வா கனனார்

கையில்வே லால்எனைக் காக்கவென் றுவந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக,
வருக வருக மயிலோன் வருக,
இந்திரன் முதலா எண்திசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக

வாசவன் மருக! வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக

சரஹண பவனார் சடுதியில் வருக
ரஹண பவச ரரரர ரரர
ரிஹண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
விணபவ சரஹண வீரா நமோ நம
நிபவ சரஹண நிறநிற நிறென

வசர ஹணப வருக வருக
அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
என்னை யாளும் இளையோன் கையில்
பன்னிரண்டாயுதம் பாசாங் குசமும்
பரந்த விழிகள் பன்னிரண் டிலங்க

விரைந்தென்னைக் காக்க வேலோன் வருக
ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
உய்யொளி செளவும் உயிர்ஐங் கிலியும்
கிலியுஞ் செளவும் கிளரொளி யையும்
நிலைபெற் றென்முன் நித்தமும் ஒளிரும்

சண்முகன் தீயும் தனியொளி யொவ்வும்
குண்டலி யாஞ்சிவ குகன் தினம் வருக
ஆறுமுகமும் அணிமுடி ஆறும்
நீறிடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்

நன்நெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
ஈராறு செவியில் இலகுகுண் டலமும்
ஆறிரு திண்புயத் தழகிய மார்பில்
பல்புஷணமும் பதக்கமும் தரித்து
நன்மணி பூண்ட நவரத்தின மாலையும்

முப்புரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
செப்பழ குடைய திருவயி றுந்தியும்
துவண்ட மருகில் சுடரொளிப் பட்டும்
நவரத்தினம் பதித்த நற்சீ ராவும்
இருதொடை யழகும் இணைமுழந் தாளும்

திருவடி யதனில் சிலம்பொலி முழங்க
செககண செககண செககண செககண
மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
நகநக நகநக நகநக நகென
டிகுகுண டிகுகுகு டிகுகுண டிகுண

ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
ரிரிரி ரிரிரி ரிரிரி ரிரி
டுடுடு டுடுடு டுடுடு டுடுடு
டகுடகு டிகுகு டங்கு டங்கு
விந்து விந்து மயிலோன் விந்து

முந்து முந்து முருகவேள் முந்து
என்றனை யாளும் ஏரகச் செல்வ!
மைந்தன் வேண்டும் வரமகிழ்ந் துதவும்
லாலா லாலா லாலா வேசமும்
லீலா லீலா லீலாவிநோ தனென்று

உன்திரு வடியை உறுதியென் றெண்ணும்
என்றனை வைத்துன் இணையடி காக்க
என்னுயிர்க் குயிராம் இறைவன் காக்க
பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க

பொடிபுனை நெற்றியைப் புனிதவேல் காக்க
கதிர்வேல் இரண்டும் கண்ணினைக் காக்க
விழிசெவி யிரண்டும் வேலவர் காக்க
நாசிக ளிரண்டும் நல்வேல் காக்க
பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க

முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
கன்னமிரண்டும் கதிர் வேல் காக்க
என்னிளங் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
மார்பை இரத்த வடிவேல் காக்க

சேரிள முலைமார் திருவேல் காக்க
வடிவே லிருதோள் வளம்பெறக் காக்க
பிடரிக ளிரண்டும் பெருவேல் காக்க
அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
பழுபதி னாறும் பருவேல் காக்க

வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
சிற்றிடை யழகுறச் செவ்வேல் காக்க
நாணாங் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
ஆண்குறி இரண்டும் அயில்வேல் காக்க
பிட்டமிரண்டும் பெருவேல் காக்க

வட்டக் குதத்தை வல்வேல் காக்க
பனைத்தொடையிரண்டும் பருவேல் காக்க
கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
ஐவிரல் அடியிணை அருள்வேல் காக்க
கைக எரிரண்டும் கருணைவேல் காக்க

முன்கை யிரண்டும் முரன்வேல் காக்க
பின்கை யிரண்டும் பின்னவள் இருக்க
நாவிற் சரஸ்வதி நற்றுணையாக
நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
முப்பா நாடியை முனைவேல் காக்க

எப்பொழு தும்எனை எதிர்வேல் காக்க
அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
வரும்பகல் தன்னில் வசரவேல் காக்க
அரையிருள் தன்னில் அனைய வேல் காக்க

ஏமத்தில் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
தாமதம் நீக்கிச் சதுர்வேல் காக்க
காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
நோக்க நோக்க நொடியில் நோக்க
தாக்க தாக்க தடையறத் தாக்க

பார்க்க பார்க்க பாவம் பொடிபடப்
பில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல
வல்ல பூதம் வலாஷ்டிகப் பேய்கள்
அல்லற்படுத்தும் அடங்கா முனியும்
பிள்ளைகள் தின்னும் புழக்கடை முனியும்

கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
பெண்களைத் தொடரும் பிரமராக்கஷதரும்
அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
இரிசிகாட்டேறி இத்துன்ப சேனையும்
எல்லிலும் இருட்டிலும் எதிர்ப்படு மன்னரும்

கனபூசை கொள்ளும் காளியோ டனைவரும்
விட்டாங் காரரும் மிகுபல பேய்களும்
தண்டியக் காரரும் சண்டா ளர்களும்
என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந் தோடி
ஆனை அடியினில் அரும் பாவைகளும்

பூனை மயிரும் பிள்ளைகள் என்பும்,
நகமும் மயிரும் நீள்முடி மண்டையும்
பாவைக ளுடனே பலகல சத்துடன்
மனையிற் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
ஒட்டியச் செருக்கும் ஒட்டியப்பாவையும்

காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
ஓதும்அஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிட
காலதூ தாளெனைக் கண்டாற் கலங்கிட

அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
வாய்விட் டலறி மதிகெட்டோடப்
படியினிற் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
கட்டுடன் அங்கம் கதறிடக் கட்டு
கட்டி உருட்டு கைகால் முறியக்

கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
முட்டு முட்டு முழிகள் பிதுங்கிட
செக்கு செக்கு செதிற்செதி லாக
சொக்கு சொக்கு சூர்ப்பகைச் சொக்கு
குத்து குத்து சூர்வடி வேலால்

பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
தணலெரி தணலெரி தணலதுவாக
விடுவிடு வேலை வெருண்டது வோடப்
புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
எலியும் கரடியும் இனித் தொடர்ந்தோடத்

தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
கடிவிட விஷங்கள் கடித்துய ரங்கம்
ஏறிய விஷங்கள் எளிதுடனி றங்க
ஒளிப்புஞ் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
வாதஞ் சயித்தியம் வலிப்புப் பித்தம்

கூலைஷையங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரிதி
பக்கப் பிளவை படர்தொடை வாழை
கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
பற்குத் தரணை பருவரை யாப்பும்

எல்லாப் பிணியும் என்றனைக் கண்டால்
நில்லா தோட நீனைக் கருள்வாய்
ஈரேழ் உலகமும் எனக்கு உறவாக
ஆணும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்கா
மண்ணா ளரசரும் மகிழ்ந்துற வாகவும்

உன்னைத் துதிக்க உன்திரு நாமம்
சரஹண பவனே! சையொளி பவனே!
திரிபுர பவனே! திகழொளி பவனே!
பரிபுர பவனே! பவம்ஒளி பவனே!
அரிதிரு முருகா! அமராபதியைக்

காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
கந்தா! குகனே! கதிர்வே லவனே!
கார்த்திகை மைந்தா கடம்பா! கடம்பனை
இடும்பனை யழித்த இனியவேல் முருகா!
தணிகா சலனே! சங்கரன் புதல்வா!

கதிர்காமத்து உறை கதிர்வேல் முருகா!
பழநிப் பதிவாழ் பால குமரா!
ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா!
செந்தின் மாமலையுறும் செங்கல்வராயா!
சமராபரிவாழ் சண்முகத்தரசே!

காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
என்னாவிருக்க யான்னுனைப் பாட
எனைத் தொடர்ந்திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
பாடினே னாடினேன் பரவசமாக
ஆடினே னாடினேன் ஆவினன் பூதியை

நேசமுடன்யான் நெற்றியில் அணியப்
பாசவினைகள் பற்றது நீங்கி
உன்பதம் பெறவே உன்னருளாக
அன்புடனிரஷி அன்னமும் சொன்னமும்
மெத்தமெத்தாக வேலாயுதனார்

சித்திபெற்றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க!
வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க!
வாழ்க வாழ்க மலைக்குருவாழ்க!
வாழ்க வாழ்க மலைக்குறமகளுடன்

வாழ்க வாழ்க வாரணத்துவசம்
வாழ்க வாழ்கவென் வறுமைகள் நீங்க
எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
எத்தனையடியேன் எத்தனை செய்யினும்
பெற்றவன் நீ குரு பொறுப்பதுன் கடன்

பெற்றவள் குறமகள் பெற்றவளாமே
பிள்ளையென் றன்பாய்ப் பிரியமளித்து
மைந்தனென் மீதுன் மனமகிழ்ந்தருளித்
தஞ்சமென்றடியார் தழைத்திடவருள்செய்
கந்தர்ஷஷ்டி கவசம் விரும்பிய

பாலன் தேவராயன் பகர்ந்ததை
காலையில் மாலையில் கருத்துடன் நாளும்
ஆசாரத்துடன் அங்கந் துலக்கி
நேசமுடனொரு நினைவது வாகிக்
கந்தர்ஷஷ்டி கவசமிதனைச்

சிந்தை கலங்காது தியானிப்பவர்கள்
ஒருநாள் முப்பத்தாறுருக் கொண்டு
ஓதியே ஜெபித்து உகந்துநீறணிய
அஷ்டதிக்குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
திசைமன்ன ரெண்மர் சேர்ந்தங் கருளுவர்

மாற்றவரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மையளித்திடும்
நவமதனெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
எந்த நாளும் ஈரட்டாவாழ்வர்
கந்தர்கை வேலாம் கவசத் தடியை

வழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
பொல்லாதவரைப் பொடிப் பொடியாக்கும்
நல்லதோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
சர்வ சத்துரு சங்காரத் தடி

அறிந்தென துள்ளம் அஷ்டலட்சுமிகளில்
வீரலட்சுமிக்கு விருந்துணவாகச்
கூரபத்மாவைத் துணித்தகை யதனால்
இருபத்தேழ்வர்க் குவந்தமுதளித்த
குருபரன் பழநிக் குன்றினி லிருக்கும்

சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
எனைத் தடுத்த தாட்கொள்ள என்றனதுள்ளம்
மேவிய வடிவறும் வேலவா போற்றி
தேவர்கள் சேனாதிபதியே போற்றி
குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி

திறமிகு திவ்விய தேகாபோற்றி
இடும்பாயுதனே இடும்பா போற்றி
கடம்பா போற்றி கந்தாபோற்றி
வெட்சி புனையும் வேலே போற்றி
உயர்கிரி கனக சபைக் கோரரசே

மயில் நடமிடுவோய் மலராடி சரணம்
சரணம் சரணம் சரஹண பவ ஓம்
சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்.

முற்றும்

நன்றி நவ்லக்ஹோம்!

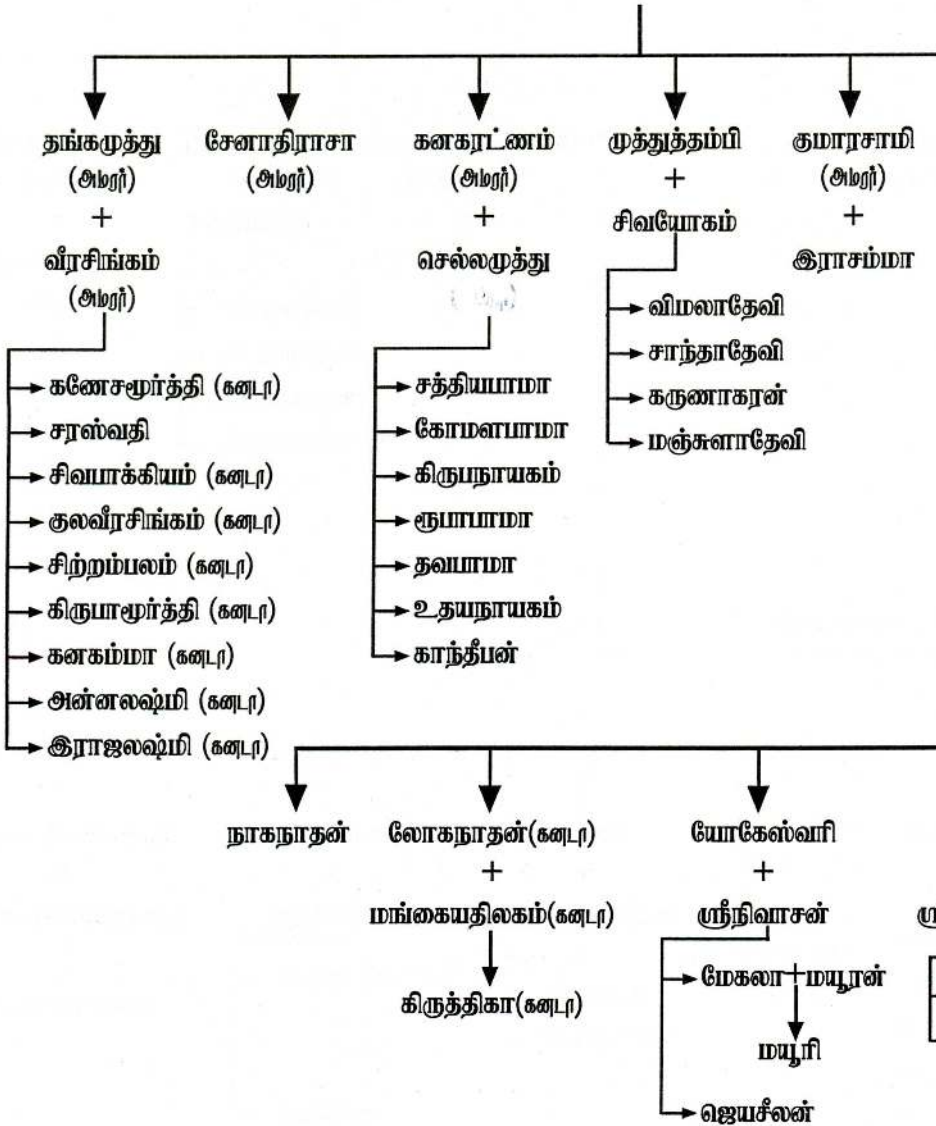
வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து
சீவபதமடைந்த அன்னலஷ்மி அவர்கள்
நோயற்றபோது அருகிருந்து உதவியவர்களுக்கும்,
அவரது மறைவீன்போது நேரில் வந்து
அனுதாபம் தெரிவித்தவர்களுக்கும், தொலை
பேசீமூலம் எமக்கு ஆறுதல்கூறி துக்கத்தில்
பங்குகொண்ட அன்பு உள்ளங்களுக்கும்,
இறுதிக் கிரியைகளில் முன்னின்று பங்க
ளித்த உற்றார், உறவினர். நண்பர்
களுக்கும், இறுதிக் கிரியைகளை
அந்தணருக்கும், கண்ணீர் அஞ்சலிப் பிரசாரம்
நடத்திய வெளியீட்ட உள்ளங்களுக்கும், ஆத்ம சாந்திக்காக
பிரார்த்தனை புரிந்தோருக்கும், தேவையானபோதெல்லாம்
உதவி ஒத்தாசை புரிந்த அனைவருக்கும், இம்மலரினை
அச்சிட்டு உதவிய சமாசப் பதிப்பகத்தினருக்கும் மற்றும்
யாவருக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றியைத்
தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

கணவர், மக்கள், மருமக்கள்

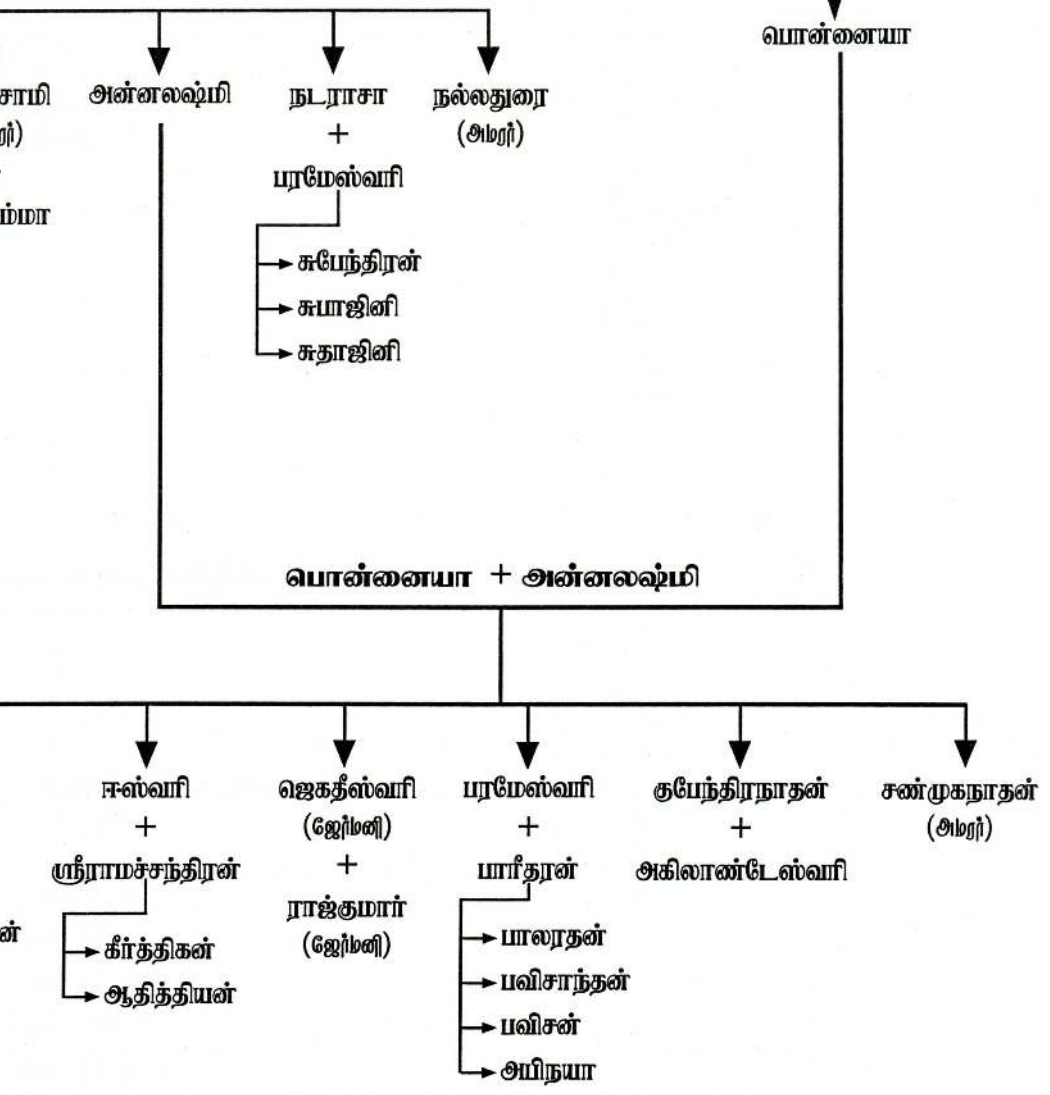
மடத்தடி, கொடிக்காமல்.

மாணிக்கம் + வள்ளியம்பிள்ளை(அமரர்)

ள(அமரர்)

வேலுப்பிள்ளை + ஆச்சிக்குட்டி
(அமரர்)

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ அது நன்றாகவே நடந்தது.
 எது நடக்கிறதோ அது நன்றாகவே நடக்கிறது.
 எது நடக்க அழகற்றதோ
 அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
 உன்னுடையது எதை அழந்தாய்
 எதற்காக நீ அழகறாய்?
 எதை நீ கொண்டு வந்தாய்?
 அதை நீ அழிப்பதற்கு.
 எதை நீ படைத்திருக்கிறாய்
 அது வீணாகுவதற்கு.
 எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ
 அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
 எதை கொடுத்தாயோ
 அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
 எது ஆன்று உன்னுடையதோ
 அது நானை மற்றொருவருடையதாகிறது.
 மற்றொருநாளே அது வேறொருவருடையதாகும்.
 ஆதுவே உலக நியதியும்,
 எனது படைப்பின் சாராம்சமுமாகும்.

ஆதுவே உலக நியதியும்,
 எனது படைப்பின் சாராம்சமுமாகும்.

-பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்-

சமாசப் பதிப்பகம், கே.கே.எஸ்.விதி, யாழ்ப்ப.

Sivaranjanam 215